

Kto to jest animator do spraw aktywizacji osób długotrwale bezrobotnych?

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 30, czerwiec 2012 00:00

Barbara Łączna

Odśloni: 2699

Jedną z największych barier aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych spośród przebadanych kategorii, stanowi miejsce zamieszkania oddalone od ośrodków miejskich stanowiących ogniska życia gospodarczego a jednocześnie lokalne rynki pracy. Zamieszkiwanie na peryferiach wraz z permanentnym brakiem dochodów przesądza o niskiej mobilności przestrzennej badanych, na którą nakłada się jeszcze brak wiary we własne siły i apatia.

Znaczenie peryferyjności nie musi oznaczać jedynie oddalenia przestrzennego od stanowiących nagromadzenie miejsc pracy głównych centrów gospodarczych regionu czy głównych szlaków komunikacyjnych. Peryferyjność implikuje również płytki, zastygły i zamykający się lokalny rynek pracy jak w przypadku np. powiatu bieszczadzkiego (bezrobocie długookresowe, stałe) czy też rynek pracy na obszarze poddanym intensywnej restrukturyzacji po upadku dominującej gałęzi przemysłu jak np. w powiecie tarnobrzeskim (bezrobocie strukturalne). Peryferyjność występująca w powiatach stanowiących część aglomeracji miejskich wiąże się głównie z intensywną restrukturyzacją ich gospodarek i będącym konsekwencją tego, brakiem popytu na pracowników o niskich i przestarzałych kwalifikacjach (bezrobocie technologiczne).

Rolą animatorów będzie przede wszystkim docieranie do środowisk zamieszkania bezrobotnych i prowadzenie tam swoistej „pracy u podstaw”. Od tego w dużej mierze będzie zależeć, czy nowa forma doradztwa jaką niesie ze sobą działalność animatora odniesie sukces i utrwali się w realiach rodzimego rynku pracy. Formuła działalności animatorów na rzecz aktywizacji osób bezrobotnych, stanowi pierwszą próbę wyjścia zarówno poza rozumiane przysłowioowo mury jak i poza realizowane standardowo formy pracy instytucji kreujących krajową politykę rynku pracy. Aktywność animatorów w terenie może stać się początkiem procesu decentralizacji struktur organizacyjnych systemu urzędów pracy i przeniesienia części ich zadań z poziomu powiatu (PUP) na poziom gmin, a nawet miejscowości zamieszkania bezrobotnych zagrożonych trwałym wykluczeniem z rynku pracy, a w dłuższej perspektywie również społeczną marginalizacją.

Wobec ujawniania się u osób badanych tzw. „syndromu długotrwałego bezrobocia”, w postaci znikomej wiedzy o rynku pracy, bierności, bezradności i roszczeniowości, skuteczność konwencjonalnych sposobów pomocy realizowanych przez pracowników urzędów pracy ma niewielką skuteczność. Rolą animatora zatrudnienia promowanie wśród osób bezrobotnych samozatrudnienia jako elementu polityki państwa i realizacji założeń Strategii Lizbońskiej poprzez informowanie o elastycznych formach zatrudnienia, możliwościach podejmowania własnej działalności gospodarczej czy też o możliwościach zatrudnienia pojawiających się w innych regionach w kraju lub za granicą. Pracę animatorów z osobami bezrobotnymi powinna cechować daleko zawansowana indywidualizacja w zakresie podejmowanych przez nich działań. Niezbędną podstawą stanowić powinna tu rozległa wiedza psychologiczna oraz wiedza o mechanizmach funkcjonowania rynku pracy, a także ich dotychczasowe doświadczenie praktyczne.

Jako nowatorska forma pracy na rzecz aktywizacji zawodowej bezrobotnych, praca animatorów powinna stać się przedmiotem wnikliwej obserwacji czy monitoringu i okresowej ewaluacji. Śledzenie działań animatorów umożliwi zdobycie niezbędnej wiedzy mogącej stać się punktem wyjścia dla określenia zakresu umiejętności i zadań dla nowego zawodu. Ukształtowanie się zawodu animatora do spraw aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych wymagać będzie nie tylko opracowania standardu kwalifikacji zawodowych, ale także przygotowanie odpowiedniej „ścieżki” kształcenia. Jak należy sądzić, kandydatami do zawodu animatora-doradcy powinny być przede wszystkim osoby posiadające wykształcenie wyższe, a proces rekrutacji odbywać wśród bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach

Kto to jest animator do spraw aktywizacji osób długotrwale bezrobotnych?

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 30, czerwiec 2012 00:00

Barbara Łączna

Odsłony: 2699

pracy, jak również wśród pracujących w organizacjach pozarządowych wolontariuszy. Także absolwenci takich kierunków jak socjologia, psychologia i pedagogika mają, jak można sądzić większą wiedzę i doświadczenie w działaniach polegających na pracy z ludźmi niż osoby po innych kierunkach studiów. Oprócz wszystkich wskazywanych poprzednio czynników, znaczący wpływ na efektywność działań animatorów będzie miał również ich wiek. Wydaje się, że z psychologicznego punktu widzenia optymalną wiarygodnością w zakresie działań doradczych posiadają osoby starsze, powyżej 30 lat, mogące obok kapitału wykształcenia odwoływać się także do własnego doświadczenia zawodowego oraz dotychczasowej praktyki w zakresie pracy z bezrobotnymi.